

විද්‍යාඥයන් රට හැර යාම

වී. කේ. සමරනායක

ගණිතය පිළිබඳ මහාචාර්ය, කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය.

ශ්‍රී ලංකාවේ සුදුසුකම්ලත් සේවක පිරිස් රටහැර යාම පිළිබඳව කිසිවකු වාද නොකරති. මීට පෙර පැවති ආණ්ඩු බුද්ධිගලනය මර්දනය කිරීමට තැත්කළද, ඔවුන් මෙම ප්‍රශ්නයෙහි සියලුම විවිධ මුහුණුවර අධ්‍යයනය කොට හේතුසාධක වූ සියලුම කරුණු ඉවත් කිරීමට සුදුසු ක්‍රියා මාර්ග නොගත් බැවින් ඒ ඉටු කිරීමට අසමත් වූහ. වෛද්‍යවරුන්ට හා ඉංජිනේරුවන්ට විශේෂ දීමනා ගෙවීම, පුද්ගලිකව වෘත්තීය කටයුතුවල යෙදීමට අයිතිවාසිකම ආපසු ලබාදීම, පුද්ගලිකව වෘත්තීය කටයුතුවල යෙදීම වෙනුවට දීමනා ගෙවීම, නිල නිවාස ලබාදීම හා ඉතාමත් මැනකදි මෝටර් රථ ආනයනය කිරීම සඳහා බලපත්‍ර ලබාදීම පසුගිය දස අවුරුදු කාලය පමණ තුළදී ඒ ඒ ආණ්ඩු විසින් ගනු ලැබූ අවසාධනවේදන පියවර කිහිපයකි. දුරස්තර පෙදෙසක පිහිටි පර්යේෂණ ආයතනයන් නිවාස පහසුකම් ලැබීම හැරුණුවිට, විද්‍යාඥයාට ඉහත සඳහන් ප්‍රතිලාභ කිසිත් ලැබී නැත. එබැවින්, එතෙර රැකියා නියුක්තිය පිණිස විද්‍යාඥයා ඇදී යාමට වඩාත් ඉඩකඩ ඇත.

බුද්ධිගලනය — හාහිර හා අභ්‍යන්තර යනුවෙන් වෙනස්වූ ආකාර දෙකකින් සිදුවේ. දීර්ඝකාලීන හෝ ස්ථිර කාර්ය උදෙසා ශ්‍රී ලාංකිකයන් රටහැර පිටරටවල් කරා යාමෙන් බාහිර බුද්ධි ගලනය සිදුවේ. අභ්‍යන්තර බුද්ධිගලනය සිදුවනුයේ එක් ආයතන යක විශේෂිත ක්ෂේත්‍රයක කටයුතු සඳහා පුහුණු කරනු ලැබූ අයකු වෙනත් ආයතනයක රැකියාවක් උදෙසා එම ආයතනයෙන් ඉවත්ව යාමෙනි. රජයේ සේවයේ නියුතු විද්‍යාඥයන් පුද්ගලික අංශයට බැඳීමට මට්ටම් ලාභනිකයන් ලෙස දක්විය හැකිය. අභ්‍යන්තර බුද්ධිගලනය හේතුකොටගෙන පුහුණුවූ ශ්‍රී ලාංකිකයන් රටට අහිමි නොවුවද එබඳු පුද්ගලයන් අහිමිවූ ආයතනවල සංවර්ධනය හා නිෂ්පාදකතාවය කෙරෙහි එය බලපානු ඇත.

විද්‍යාඥයන් රටහැර යාම අතිවිශාල පරිමාණයකින් සිදුවන බව පෙනේ. එහෙත්, වෛද්‍යවරු හෝ ඉංජිනේරුවන් හෝ පිළිබඳව මෙන් එය එක වරටම නොදනෙනු ඇත. වෛද්‍යවරු හිඟවීමෙන් රජය මගින් සලසනු ලබන පහසුකම් වල උණ කාවයක් ඇතිවන අතර, ඉංජිනේරුවන් හිඟවීමෙන් ඉදිකිරීම් කටයුතු ප්‍රමාදවනු ඇත. මෙවා දේශපාලන ක්ෂිප්‍රගාහී ක්ෂේත්‍ර වන බැවින් ඊට පිළියම යෙදවීම කවර ආණ්ඩුවක් වුවද පමා නොකරනු ඇත. ඇතිත් අවට විද්‍යාඥයන් හිඟවීමේ ප්‍රවීණත් ක්ෂණිකව නොදනේ. එක් පර්යේෂණ ස්ථානයක මුළු සේවක මංඛලයම පසුදින රටින් පිටවී ගියද, එහි ආදිතව අවුරුදු ගනනාවක් යන තෙක් නොදනෙනු ඇත. එහෙත් එබඳු අවසාධක දීර්ඝ කාලීන බලපෑම අතිශයින් බරපතල විය හැක.

රටේ සංවර්ධනය උදෙසා විද්‍යාඥයෝ අවශ්‍යය. විද්‍යාඥයන් නොමැතිව ස්වයං-රක්ෂිත භාවය ළඟාකරගත නොහේ. කාර්මික හෝ කෘෂිකාර්මික සංවර්ධන ව්‍යාපෘතීන් උදෙසා වඩාත් අවශ්‍ය වනුයේ විද්‍යාඥයන්ය. විද්‍යාඥයාගේ කාර්ය භාරය රටේ සංවර්ධනය හා සෘජු ලෙස බැඳී පවත්නා බැවින්, සේවා කාර්ය වල පමණක් නියුතුවන වෛද්‍යවරු හා ඉංජිනේරුවන් මෙන් මොවුන් ආයතනික විද්‍යාඥයන්ගෙන් ආදේශ කල නොහේ.

මෙම වැදගත් කරුණ ගැන නොතකා, පිළිවෙලින් පැවත ආ සෑම රජයක්ම ක්ෂණික දේශපාලන ක්ෂිප්‍රගාහී ක්ෂේත්‍ර පිළිබඳව පමණක් ක්‍රියා මාර්ග ගෙන හිඛම අභාග්‍යයකි.

මැනකදි පැවැත්වුණු කෘෂිකාර්මික සංවර්ධනය සඳහා පර්යේෂණ පිළියාද සමුප්වේදි ගරු මුදල් ඇමතිවරයා විසින් මෙසේ පවසන ලදී.

"මෙයාකාරයෙන් සංවර්ධනය උදෙසා කැපවුණු රජයක් එහි ප්‍රතිපත්තීන් හා වැයසටහන් විපතේ හෙළිමට බලාපොරොත්තු

නොවන්නේ නම් පර්යේෂණය නොසලකා හැරීම කළ නොහැක. පර්යේෂණය සංවර්ධනයෙහි මෙහෙකාරියයි. එය ක්‍රමසම්පාදනය හා සැලසුම්ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අවශ්‍ය වැදගත් මෙවලමක් වනු පමණක් නොව අත්‍යවශ්‍ය දෙයකි." ප්‍රධාන වශයෙන් විද්‍යාඥයන් විසින් සංවර්ධනය සඳහා අවශ්‍ය පර්යේෂණ කටයුතු ඉටු කරනු බැවින් විද්‍යාඥයෝ සංවර්ධනය සඳහා වැදගත් අවශ්‍යතාවයකි.

අද විශ්වවිද්‍යාල හා පර්යේෂණ ආයතනද රටේ අවශ්‍යතාවයන් හා සෘජුව අදාලවූ පර්යේෂණ කටයුතු පැවැත්වීමෙහි යෙදී සිටිති. විශ්වවිද්‍යාල සිය පර්යේෂණ වැඩ සටහන් වලට අමතරව අපගේ අවශ්‍යතාවයන් හා අනුකූලවූ පශ්චාත් උපාධි පාඨමාලා පැවැත්වීමෙහිදී රටට අවශ්‍ය විද්‍යාඥයන් බිහිකිරීමෙහිදී යෙදී සිටිති. අභාග්‍යකට මෙන්, බුද්ධිගලනයෙන් හානිකර විපාක සිදුවී ඇති අතර, දෙපාර්තමේන්තු බොහොමයක කාර්ය මංඛල ශක්තිය දුබලවී ඇත.

කතු වරයා මැනකදි පැවැත්වූ අධ්‍යයනයක් අනුව, 1942 හිදී කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලයේ මූලාරම්භයේ සිට මේ දක්වා ගණිතය විෂයෙන් පළමුවන පන්තියේ සාමාර්ථය සහිත උපාධිධාරීන්ගෙන් 50% රටින් පිටවී, ඇති බව පෙනේ. 1967 සිට රසායන විද්‍යාව පිළිබඳ විශේෂ උපාධිලත් අයගෙන් 25% ක්ද, රටින් පිටවී ඇති බවද මෙබඳු අධ්‍යයනයකින් එළිදරව් වී ඇත. සෑම විද්‍යා ක්ෂේත්‍රයක් සම්බන්ධයෙන් තත්වය මෙසේ වුවද, විශේෂත්වය වැඩිවන තරමටම බුද්ධිගලනයේ පිළිබඳ ප්‍රමාණයද වඩා උග්‍රය. කාර්ය නියුතු එක් නක්ෂත්‍ර — ගෞතික විද්‍යාඥයකු පමණක් ශ්‍රී ලංකාවේ සිටින නමුදු අඩු ගනනේ එබඳු ලාංකිකයන් හතර දෙනෙකු පිටරට ඇත. විශ්වවිද්‍යාල වල විද්‍යා අංශ වල පුරප්පාඩු ගනනාවක් ඇති අතර, මැනකදි මාතර පිහිටුවා ඇති මණ්ඩපයෙහි ගණිතය හා ගෞතික විද්‍යාව පිළිබඳ මහාචාර්ය වරු නොමැත. එහි සහකාර කථිකාචාර්ය ශ්‍රේණියට වඩා ඉහල කාර්ය මංඛලය රසායන විද්‍යාව, උද්භිද විද්‍යාව හා සත්ව විද්‍යාව පිළිබඳ මහාචාර්ය වරුන්ගෙන් පමණක් සමන්විත වේ. අපට තවතවත් විද්‍යා පීඨයන් ඇති කිරීම ප්‍රමාදවීමට හේතුවන එක් සාධකයකි. ප්‍රවීණ කාර්ය මංඛලයක උණකාවය, පර්යේෂණ ආයතන වලද මේ හා සමාන තත්වයක් පවතී. රටේ සංවර්ධනය පිළිබඳව වැදගත් නේ පර්යේෂණ ආයතනය රබර් පර්යේෂණ ආයතනය හා පොල් පර්යේෂණ ආයතනය ප්‍රවීණ විද්‍යාඥයන් හිඟවීම හේතුකොටගෙන පියර ගනනාවක් තිස්සේ ප්‍රමාණවත් කාර්ය මංඛලයක් නොමැතිව කටයුතු කරගෙන යයි.

පසුගිය දසවසර ඇතුලත ආයතන කිහිපයකට විද්‍යාඥයින් අහිමිවී ඇති අයුරු පහත සටහනෙන් පෙන්වුම වේ.

ආයතනය	පසුගිය වසර දහය තුළ අහිමි ගිය විද්‍යාඥයන්				
	ආචාර්ය උපාධි	ශ්‍රේණිපති උපාධි	පශ්චාත් උපාධිධාරී උපාධි හිස්.	භාග්‍යඥයෝ	
ලංකා ප්‍රමිතිකාර.	1	1	8	7	3
ජාතික විද්‍යාසභාව හෝ පර්යේෂණ ආයතනය	3	1	0	0	0
රබර් පර්යේෂණ ආයතනය	8	2	0	20	13
ගණිත අංශය කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය	7	3	2	10	3
උද්භිද විද්‍යා අංශය කොළඹ වි/විද්‍යාලය	6	1	0	7	0
		0	0	2	0

1 සංඛ්‍යා සටහන — විද්‍යාත්මක ආයතන කිහිපයකට විද්‍යාඥයන් අතිවිවි ඇති අයුරු.

මෙම විද්‍යාඥයින් අතුරෙන් වැඩිදෙනෙකු පිටරටවල පර්යේෂණ ආයතන, විශ්වවිද්‍යාල නැතහොත් එක්සත් ජාතීන්ගේ ආයතන වල හෝ රැකියා ලබාගෙන ඇත. ස්වල්ප දෙනෙකු මෙරට පුද්ගලික අංශයේ හෝ සංස්ථාවල රැකියා සඳහා ගොස් ඇත. ලංකා ප්‍රමිතිකාර්යාංශයේ නිලධාරීන් සයදෙනෙකු රට හැරගොස් ඇති අතර, තවත් නිලධාරීන් නව දෙනෙකු මෙරට පෞද්ගලික අංශයේ හෝ සංස්ථාවල හෝ පත්වීම් ලබා ඇත. මෙයේ ශ්‍රී ලංකාව ඇතුළත දීම සේවකයන් අතිවිවි යැමෙන් එබඳු පුද්ගලයන් රටේ වෙනත් ආයතනයක සේවයේ නියුතු වුවද, ඇතැම්විට එය සේවකයන් අතිවිවි ආයතනයේ සංවර්ධනයට අහර්ථකාරීවේ. වැඩිදෙනෙකු වෙනත් රැකියා ලබාගැනීමට හේතුවූ මූල්‍ය වාසි බව පෙනේ.

පුහුණු විද්‍යාඥයන් රටට අතිවිවි යන අතරදී අපි තවතවත් වැඩියෙන් විදේශීය විද්‍යාඥයන්ගේ පිටිට ලැබ ගනිමු. "සංවර්ධන රටවල සංවර්ධනය උදෙසා විද්‍යාව හා තාක්ෂණය යෙදවීම." පිළිබඳව මෑතකදී පැවැත්වූණු සමුළුවේදී අපගේ සම්භාවනීය විද්‍යාඥයන් සඳහන් කළ කරුණු වලින් වර්තමාන තත්වය පැහැදිලිවම පෙනේ.

"විදේශීය රටවලින් විද්‍යාඥයන් සිය ගනනා මෙහි පැමිණ ඇතත්, අපට අවශ්‍ය කවර අන්දමක සංවර්ධනයක්ද යන්න ගැන දැනුමක් ඔවුන්ට නොවිතැ." යි ඒ. එන්. එස්. කුලසිංහ මහතා කීය.

"විදේශීය විදේශඥයන් හැරුණුවිට, විදේශීය විද්‍යාල වල පුහුණුව ලත් අය, දේශීය ප්‍රශ්න දෙස බැලූවේ විදේශීය කැඩිපතක් තුළින්" යි උයස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ ප්‍රේකම් මහාචාර්ය ස්ටැන්ලි කල්පගේ මහතා පැවසීය. එමනිසා අපගේම විද්‍යාඥයන්ගෙන් උපරිම ප්‍රයෝජනය ලැබගැනීමට සහ විද්‍යාත්මක මෙන්ම මුදල්මය අතින් හා සමාජමය අතින් ඔවුන්ගේ කාර්ය පිළිගැනීමෙන් දැනට මෙහි සිටින විද්‍යාඥයන් මෙහිම රඳවා ගැනීම අවුරුදු ගනනාවක් රටින් පිටවී සිටි අය ආපසු හෙත්වීමට වඩා වැදගත්ය.

ශ්‍රී ලාංකීයන්ගේ මනාලය නිපුණතාවයන් ප්‍රයෝජනයට ගැනීමට හා අපගේ සංස්කෘතික රාජ්‍යව කුල බොහෝවිට කටයුතු කළ නොහැකි වුවද අපගේ අධ්‍යාපනයන් නොහඳුනන්නාවූද විදේශීය විදේශඥයන් එත රටා නොපැවතෙන ස්වයං-රක්ෂිත වීම සඳහා අප රට සංවර්ධනය කිරීමට නව මුද්ධිගලනය මර්ධනය කරගැනීමට හා අපගේ විද්‍යාඥයන්ගෙන් ප්‍රශ්න උපයෝගීකාරීව ලැබාගැනීමටද අප උත්සාහ කළ යුතුය. මුද්ධිගලනය සඳහා හේතුගතවන කරුණු මුළුමනින්ම අධ්‍යයනය කිරීම එබඳු වැඩ සටහනක් සඳහා පූර්ව ආශ්‍රේණිකයකි. මෙම කෙටි ලිපියේ මින් සමහරක් පමනක් සඳහන් කිරීමට අදහස් කරමි. ඒවායේ සාපේක්ෂ වශ වැදගත්කම ක්ෂේත්‍රයන් ක්ෂේත්‍රයට හා ආයතනයන් ආයතනවද වෙනස් වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ කාර්ය නියුතු විද්‍යාඥයන්ගේ නාවලික නාමයක් ජාතික විද්‍යා සභාව විසින් පිළියෙල කොට ඇති අතර, විදේශීය රටවල වැඩ කරන ශ්‍රී ලාංකීය විද්‍යාඥයන්ගේ නාම ලේඛනයක්ද පිළියෙල කළහොත් මෙම කාර්ය සමපූර්ණ වනු ඇත. ජාතික විද්‍යා සභාව ඔවුන් සමපාදනය කළ නාවාවලියේ අන්තර්ගත අයටත් ප්‍රගතියද දක්විය යුතුය.

ආයතන ප්‍රධානීන් හා විද්‍යාඥයන් දක්වා ඇති අන්දමට මුද්ධිගලනය සඳහා තුඩුදුන් හේතූන් සමහරක් පහතින් දක්වමි.

1. අඩු වැටුප් :

අඩු වැටුප් ව්‍යුහය හා ජීවන තත්වය පිළිබඳ සම්බන්ධ ගැටළු මූලික හේතුව ලෙස පෙනේ. සිය පුහුණුවීමේ කාලය තුළ පිටරටදී මුදල් ඉතිරිකිරීමේ භාග්‍ය ලත් විද්‍යාඥයෙකු විකිණීම පිණිස ගෙන ආ මෝටර් රථය විකුණා ලත් මුදල පවා සිය පවුල නඩත්තු කිරීම සඳහා වැය කළයුතු විය. දැන් එවක අනුව මෙසේ ලබාගන්නා මුදලින් නිවසක් තැනීමට ඉඩක්ම විලදී ගැනීමට පවා ප්‍රමාණවත්

නොවේ. විද්‍යාඥයන්ට ඉතා සුළු වැටුපකින් සිය යැපෙන්නන් නඩත්තු කිරීමට සිදුවී ඇත. පුද්ගලික වෘත්තියෙහි යෙදීමට අයිති වාසිකමක් ඔවුන්ට නැති අතර, විශේෂ දීමනා හෝ අතිරේක ලාභයක්ද ඔවුන්ට නොලැබේ.

2. පිටරටවල වැඩිපුර මුදල්මය වාසි :

ශ්‍රී ලංකාවේ තත්වය සමග බලන කළ, පිටරටවල අධික වැටුප් ගෙවනු ලබන බැවින්, අවුරුදු කිහිපයකදී රුපියල් ලක්ෂ ගනනක් ඉතිරි කරගැනීමට විද්‍යාඥයෙකුට ඉඩ ලැබේ. විද්‍යාඥයෙකුට ශ්‍රී ලංකාවේ ජීවිත කාලයක් තිස්සේ රැකියාවෙහි යෙදුන විටදී පවා මෙපමන මුදල් සමහරාක් ඉතිරිකරගත නොහැක.

3. සතුටුදයකට රැකියා තත්වයන් :

උපකරණ, පරිහෝජය ද්‍රව්‍ය, සහරා පහ පොත ආදී පහසුකම් මෙහි හිඟ බව ඇතැම් විද්‍යාඥයන්ට පවසනී. මෙම දුශ්කර තත්වයන් යටතේ පවා බොහෝ අය වැඩ කළද සමහරුන්ට තමන්ගේ කටයුතු කාර්යක්ෂම ලෙස ඉටුකළ නොහැක. ඇතැම් අවස්ථා වලදී අවම පහසුකම් වුවද ලබාගත නොහැක.

4. නොකුත් විද්‍යාඥයන් සමග සම්බන්ධතා ඇති කර ගැනීම :

මෙරට පර්යේෂණ ක්ෂේත්‍ර බොහෝමයක්ම සම්බන්ධයෙන්ම කණ්ඩායම් වශයෙන් එක්වීමට තරම් ප්‍රමාණවත් විද්‍යාඥයන් මෙහි නොමැත. එබඳු කණ්ඩායම් නොමැතිව, සහ සේවකයන් පිළිබිඹු උගතවය. කෙටි කාලසීමාවන් සඳහා විවිධ ආයතන වලට යාමෙන් හා සමුළු හා සම්මන්ත්‍රණවලට සහභාගි වීමෙන් සමාන ක්ෂේත්‍රවල කටයුතු කරන විද්‍යාඥයන් හමුවීමෙන්ද මෙම ප්‍රශ්නය තරමක් දුරට විසඳා ගත හැකිය. ඉතාලියේ මුස්ලිම් සිද්ධාන්තික භෞතික විද්‍යාව සඳහා ජාත්‍යන්තර මධ්‍යස්ථානය පිහිටුවනු ලද්දේ මෙබඳු අරමුණක් උපදෙසාය.

මෙම මධ්‍යස්ථානයේ අධ්‍යක්ෂක වරයාගේ ලිපියකින් උපුටා ගත් මෙම කොටසෙන් එය පැහැදිලි වනු ඇත.

"මධ්‍යස්ථානය පිහිටවූ තැන්පවත් එහි ප්‍රතිපත්තිය වී ඇත්තේ, සංවර්ධනය වන්නාවූ රටවල අවශ්‍යතාවයන් පිළිබඳව විශේෂ අවධානය සහිතව අභ්‍යාසය හා පර්යේෂණය එහිත් සිද්ධාන්තික භෞතික විද්‍යාව අභිවර්ධනය කිරීමය. ආශ්‍රිත සාමාජිකත්වය පිළිබඳ වැඩබෙහෙවරෙන් පරමාර්ථය වනුයේ, සංවර්ධනය වන්නාවූ රටවලින් වඩාත් දියුණු රටවල් කරා උනතුරු යාත්‍රාණය වීම අඩුකරලීමය. මේ නිසා, ප්‍රවීණ භෞතික විද්‍යාඥයන්ට ඔවුන්ගේ කාලයෙන් වැඩි කොටසක් සියරට වල ආයතන හා විශ්වවිද්‍යාල වල සේවයේ නියුතුව මධ්‍යස්ථානයට පැමිණ සක්‍රීය පර්යේෂණ ප්‍රජාව අතර කටයුතු වල නිරතවීමටද අවස්ථාව සැලසේ."

ශ්‍රී ලාංකීයයන් 15 දෙනෙකු පමණ මෙම මධ්‍යස්ථානයට ගිය අතර, මින් වැඩිදෙනෙකු තවමත් අප අතර සිටීමෙන්ම, මුද්ධි ගලනය මන්දගාමී කිරීමෙහිලා මධ්‍යස්ථානය සාර්ථකවී ඇති බව පෙනේ.

5. වෘත්තීය අභිවර්ධනය පිළිබඳ නිරපේක්ෂ භාවය :

පරිපාලන සේවයේ වෙන් වෙන් වශයෙන් විද්‍යාත්මක සනතුරුවල උසස්වීම් සඳහා ඇති ඉඩකඩ සීමිතය. විශ්වවිද්‍යාලයක ඉතා ප්‍රවීණ භෞතික විද්‍යාඥයෙකු විශ්‍රාම ලබන තෙක් ආශ්‍රිත මහාචාර්ය වරයෙකුගේ වැටුප් පරිමාණයේ උපරිමයෙහි සිටීමට ඉඩ ඇත. විශ්වවිද්‍යාලයක මහාචාර්ය වරයෙකු විසිපස් වසරක කාලයක් නොවෙනස්වන වැටුපක් මත සිටීම සිදුවිය හැකිය. තවත් සමහර ආයතන වල විද්‍යාඥයන්ට ආයතන ප්‍රධානියා විසින් අවස්ථාව නොලැබෙන අතර, ඊළඟ ප්‍රවෘත්තියට පත්වීමට අවුරුදු ගණනා වක්ම ගතවෙනු ඇත. විද්‍යාඥයෙකු විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රවීණත්වය ලබාගැනීම සමගම රැකියා ක්ෂේත්‍ර පවුලින් නිසා මෙම තත්වය කවත් දුෂ්කර වේ.

6. දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය :

රටහැර යන බොහෝ දෙනෙකු සිය දරුවන්ට අධ්‍යාපනය ලබාදීම, ඊට හේතුව වශයෙන් දක්වති. මෙබඳු අවස්ථා තවදුරටත් අධ්‍යාපනය කර බැලීමේදී ඊට මුල්වූ විවිධ හේතූන් ඇති බව පෙනී ගියද, සිය දරුවන්ට විදේශීය අධ්‍යාපනයක් ලබාදිය යුතුයයි ඇත්තවශයෙන්ම කල්පනා කරන අයදු මොවුන් අතර වෙති. කෙසේ වුවද යාන්ත්‍රණික වෙනසාවන්, සමාජීය පෙළඹුම් ආදී වූ ප්‍රශ්න වලට දරුවන් පුහුණ දීමට සිදුවන බැවින්, මාගේ මතය අනුව, දේවනීය අධ්‍යාපනය ඇතුළුව, එතෙක් අධ්‍යාපනය සිය රටෙහිදීම ලැබීම වඩාත් උචිතය.

7. දුර ඉගෙනීම :

යොවුන් විද්‍යාඥයන් වැඩිදෙනෙකු දුර ඉගෙනීම පිණිස රට හැර යති. ශිෂ්‍යත්ව ලබාගත නොහැකිවීම ඔවුහු ඉගෙනුම ලබන අතරම, පූර්ණ කාලීන හෝ අර්ධ කාලීන රැකියාවන්හි නියුතු වෙති. ශුද්ධ ගණිතය පිළිබඳ විශේෂ දක්ෂතාවන් ලබාගැනීමට අදහස් කරන විශ්වවිද්‍යාල ගුරු මාධ්‍යයේ සාමාජිකයන් මීට කදිම නිදසුනෙකි. ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රදානය කරන්නාවූ සංවිධානවල මතය අනුව ශුද්ධ ගණිතය රටේ අවශ්‍යතාවයන් හා අදාළ නොවන්නක් වන බැවින්, ඒ සඳහා මෙහිදී ශිෂ්‍යත්ව ලබාගැනීම අපහසුය. ඔවුහු ඇමරිකානු විශ්වවිද්‍යාල වල සහකාර කටිකාවාර්ය තනතුරු ලබා ගෙන ඔවුන්ගේ ආචාර්ය උපාධිය සඳහා අවුරුදු පහක් පමණ ගත කරති. ආචාර්ය උපාධිය සඳහා අවුරුදු පහක් ගත කළාට පසුව, පෙරළා ශ්‍රී ලංකාවට පැමිණීමට ඔවුහු පසුබට වෙති. පස්වැනි ආචාර්ය උපාධි වැඩකටයුතුවල නිරතවීම සඳහා තවත් අවුරුදු කීපයක් ගතකිරීමට ඔහු නැඹුරුවන අතර, අවසානයේදී මෙරටදී ලැබෙන වැටුප් මසකට ඩොලර් 100 කටද වඩා අඩුවුව දැනගත් පසු පෙරළා නොඒමට කීරණය කරනු ඇත.

8. විද්‍යාඥයන්ගේ වැදගත්කම නොපිළිගෙන තිබීම :

නොයෙකුත් කරදර මධ්‍යයේ වැඩෙහි යෙදෙන විද්‍යාඥයන්, දේශපාලඥයන් හා නිලධාරීන් විසින් වැදගත්කොට සලකනු ලබනුයේ බොහෝ කලාතුරකිනි. එතර රැකියාවල නියුතු ශ්‍රී ලාංකිකයන්, විශේෂයෙන්ම ඔවුන් නිවාඩු සඳහා සියරට බලා පැමිණීමට ඔවුන්ගේ හපන්කම් ගැන නොයෙක්විට අපට අසන්නට ලැබේ. අවාසනාවකට මෙන් දේශීය විද්‍යාඥයන් රටේ සංවර්ධනය උදෙසා කටයුතු වැදගත් සේවයක් ඉටුකලද ඔවුන්ගේ කටයුතු ගැන අපට අසන්නට ලැබෙනුයේ බොහෝ කලාතුරකිනි.

අපගේ දේශපාලඥයන් හා පරිපාලකයන්, විදේශීය විශේෂඥයන්ගේ සුදුසුකම් හෝ හැකියාවන් පිළිබඳව කිසිදු විපරමක් නොකොට ඔවුන් පිළිගැනීම මෙහි සඳහන් කළ යුතු තවත් කරුනකි. විදේශීය විද්‍යාඥයන්ගේ කළ සේවය, දේශීය විද්‍යාඥයෙකුට ඊට වඩාත් නොදීන් හා වඩාත් අසුවියදම්කින් කළහැකිවූ අවස්ථා එමටය. තවත් අවස්ථාවලදී දේශීය පුතිරුපි නිලධාරීන් වෙහෙසා කළ කාර්යාලයන්ට වාර්තා ඉදිරිපත් කළ විට විදේශීය විශේෂඥයාගේ හපන්කම් ලෙස සැලකෙන අවස්ථාද එමටය.

9. පරිපාලනමය අවරෝධක :

අර්ථ සාධක ලෙසින් හා කාර්යක්ෂමව කටයුතු කිරීම උදෙසා විද්‍යාඥයන්ට උචිත වාතාවරණයක් අවශ්‍යය. අභ්‍යන්තරයට මෙන්, මෙය සලසා දීම සඳහා වගකිවයුත්තේ පරිපාලකයෝය. ඇතැම් පරිපාලකයින්ට විද්‍යාඥයන්ගේ අවශ්‍යතාවයන් පිළිබඳ නිසි වැටහීමක් නැත. එක් පරිපාලකයෙකුට එක් වසරක සඳරා එකවිට ගෙන්වා ගැනීමට උපමතාවට එයට කදිම නිදසුනකි. ඒ ඒ යහරාවල ප්‍රකාශනයන් වෙන් වෙන් අයවූ බව හා ඒවා මාස් පතා නිකුත් කරනු ලබන බව ඔහු දැන සිටියේ නැත.

මා විසින් සාකච්ඡා කරනු ලැබූ හේතූන් සඳහා පිළියම් කිහිපයක් මෙහි යෝජනා කරමි.

1. රට සංවර්ධනය කිරීමෙහිලා විද්‍යාඥයන්ගේ කාර්යභාරයෙහි වැදගත් කම රජය විසින් වටහා ගනු ලැබිය යුතුය. මෙය ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයට පමණක් සීමා නොකොට, ක්‍රියාත්මක කරවනු ලැබිය යුතුය. විද්‍යාත්මක කටයුතු ඇගයීම කිරීමේදී රජය විසින් ක්ෂණික පිරිවැය - ප්‍රතිලාභ පිළිබඳ මිනුම්දක්වා උපයෝගී කරගනු නොලැබිය යුතුය. විද්‍යාත්මක කටයුතු බොහොමයක්ම රටට දීර්ඝ කාලීන ප්‍රතිලාභ ගෙනදේ.
2. විද්‍යාඥයන්ගේ වැටුප් ව්‍යුහය සමාලෝචනය කිරීම ඉතාමත් වැදගත් වූද අවශ්‍යතාවූද පිළියමකි. වෛද්‍යවරුන්ගේ වැටුප් ව්‍යුහය හා සමානවූවක් අවශ්‍ය වන අතර, වෘත්තීය දීමනා, රාජකාරි වේලාවලට පසුව පුද්ගලිකව වෘත්තීය කටයුතුවල යෙදීම සඳහා අයිතිය, ආදී ප්‍රතිලාභ ලබාදිය යුතුව ඇත. විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමයක් ඇතිකළහොත් විද්‍යාඥයෙකු රැකියාවෙන් ඉල්ලා අස්වීමට මඳක් පසුබට වනු නොඅනුමානය. සේවා ප්‍රදානයන් ප්‍රදානය කිරීම කළහොත් ඔවුන්ට ශ්‍රී ලංකාවේම රැඳී සිටීමට තවත් අනුබලයක් වනු ඇත.
3. උසස්වීම් සඳහා ඇති ඉඩකඩ තවත් ප්‍රවර්ධනය කළ යුතුය. සේවක සංඛ්‍යා ප්‍රතිපාදන වලින් නිදහස්ව, ශ්‍රේණියකින් තවත් ශ්‍රේණියකට උසස්වීම හා කුලලතා උසස්වීම් සඳහා ඉඩ සැලසිය යුතුය. උද්ගරණයක් වශයෙන් විශ්වවිද්‍යාලවල සෑම ශ්‍රේණියක් සඳහාම කුලලතා උසස්වීම් සඳහා ඉඩදිය යුතු අතර, අවුරුදු දෙකකට වඩා උපරිම වැටුප් ලක්ෂයෙහි පත්ව සිටි ආශ්‍රිත මහාචාර්යවරුන්, යෝග්‍ය ලෙස පෙනී ගියහොත්, ඔවුන්ට මහාචාර්යවරු ලෙස උසස්වීම ලබාදිය යුතුය. මහාචාර්යවරුන්ගේ වැටුප් පරිමාණයන්හිද, අධික ජීවන වියදම ඉයිලිය හැකිවන පරිදි විශ්‍රාම තත්වය වන තෙක් වැටුප් වර්ධක ලබා දිය යුතුය.
4. විද්‍යාඥයන්ගේ සේවා තත්වයන් ප්‍රවර්ධනය කළයුතුය. පර්යේෂණ කටයුතු සදහා වෙන්කරනු ලබන අරමුදල් ප්‍රමාණය වැඩි කළ යුතු අතර, පරිපාලනමය පාලන හැකිතරම් අඩුකළ යුතුය.
5. නවතමාගේ විශේෂ ක්ෂේත්‍රයන්හි නියුතු සෙසු විද්‍යාඥයන් හා අදහස් හුවමාරු කරගතහැකිවන පරිදි, සමුළු, වැඩමුළු හා සම්මන්ත්‍රණ ආදියට සහභාගිවීම සඳහා විද්‍යාඥයන්ට අනුබල දිය යුතුය. මෙබඳු සමුළු හා සම්මන්ත්‍රණ ශ්‍රී ලංකාවේ පැවැත්වීම සඳහාද රජය අනුබල දිය යුතුය.
6. විශ්වවිද්‍යාලයීය අංශ හා පර්යේෂණ ආයතන අතර සම්බන්ධතා මගින් සහයෝගී පර්යේෂණ කටයුතු ද සේවක පිරිස් හා තොරතුරු හුවමාරුකර ගැනීමද වර්ධනය කර ගත හැක.
7. රජය දේශීය විද්‍යාඥයන්ගේ ශක්‍යතාවයන් පිළිගතයුතු වන වන අතර, උපදෙශකවරු හා විශේෂඥයන් බඳවා ගැනීමේදී විදේශයෙන් නොව දේශීය විද්‍යාඥයන් අතුරෙන් බඳවා ගැනීම කළ යුතුය.
8. රජය විසින් ප්‍රතිපත්ති නිර්මාපක බල මාධ්‍යවල විද්‍යාඥයන්ගේ සේවය වඩා උපයෝගී කරගත යුතුය.

ඉහත සඳහන් යෝජනා වලින් සහගරක් ක්‍රියාත්මක කරවීම සඳහා ජාතික විද්‍යා සභාව විසින් කටයුතු කරනු ලබන බව මම දකිමි. දැනට පොත්පත් හා සභා කිහිපයක් පමණක් බැවින් ලේඛණ ගත කිරීමේ මධ්‍යස්ථානයක් පිහිටුවීම සියලු විද්‍යාඥයන්ට ප්‍රයෝජන වන්නට වනු ඇත. එසේ වුවද පුද්ගලිකව මගේ ක්‍රියාකාරී වන සියළුම හේතූන් මුලිකුණු දැමිය යුතුවන බැවින්, නුදුරු අනාගතයේදී මෙය මුද්‍රණයේ කටයුතුවට හැකි වෙයි සතමි.

**1968 - 74 කාලසීමාව ඇතුළත
ශ්‍රී ලංකාවේත් එක්සත් රාජධානියට සංක්‍රමණය වූ වෛද්‍යවරුන් හා
ඉංජිනේරුවන් සංඛ්‍යාව හා උපාධිලත් වෛද්‍යවරුන් හා ඉංජිනේරුවන් සංඛ්‍යාව.**

වර්ෂය	වෛද්‍යවරුන්			ඉංජිනේරුවන්			
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
	එක්සත් රාජධානියට සංක්‍රමණය	උපාධි ලත් සංඛ්‍යාව	(2), (3) හි ප්‍රතිශතයක් ලෙස	එක්සත් රාජධානියට සංක්‍රමණය	උපාධි ලත් සංඛ්‍යාව	(5), (6) හි ප්‍රතිශතයක් ලෙස	
1968	—	27	318	8.5	7	113	6.2
1969	—	14	243	5.8	26	135	19.3
1970	—	28	307	9.1	48	206	23.3
1971	—	43	288	14.9	75	165	45.5
1972	—	101	272	37.1	71	222	32.0
1973	—	99	271	36.5	25	231	10.8
1974	—	118	257	45.9	8	270	3.0

මූලාශ්‍රය : අන්තර්ජාතික සඳහා කොළඹ මාර්ග ආයතනය විසින් පිළියෙල කරන ලද අධ්‍යයනයක්.